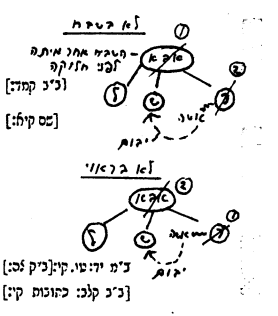

יש בכור פרק שמיני בכורות נב

עין משפט
גר מצוח

ולא האשה בכורתה... לא תהא... שהשבו... אלא הכנסים
בשעת מיתה בעלה כשיש כותבה ואח"כ השבוי אינה טעלה אלא
כמה שהיו שוין ולא חלה... כמותו: ולא הבעת... שהיה מקבל עליו
לזון את בתה שהיה לה מלפני חתן משם שנים אינה מיונת לאחר מיתה
אלא לפי מה שהכסים שוין לא בשבח
ולא בלתי: ואלו הכסים: שטנול פי
שנים חלקו וחלק המה שייבטלה אחר
שיטענול [במתקן] אחיו לא בשבח ולא
בראיו: וטנול חין טענול כו' - מפרש
בגמ' אחר: נקטת ליה: [נב] כי הוא
רשעת זעו ולו משפט הכתובה משמע
דחידה קאי כלומר נכסיו משפט
הבערה ולא נכסיו אשור: ע' - לא
בשעת מיתה: בעל חוב: שהיה לחבירו
לזון, ומורכק בעל חוב הגוף והשבח,
והך אשך גמי בעלת חוב הא: מקולי
כתובה: זה אחד מקולי כתובה: בפר
קרייה רמנא: והיה הכבוד אשר תלך
ומוקימן ציבמות [דף כד] יצובם מיירי
וקאמר רמנא דמלוה: [דף כד] יצובם מיירי
יקום על שם אחיו: והייט לנחלה
כדאמר בכמות (סו): בכור קרי'
רמנא ודינו כמות דלא טעל בראיו
ובשבח בין מיתה אביהם לייבום:
וברי קם: משעה שגשה אשה אחיו
אשכח, בראיו [ד] אשכח וטנול

ולא האשה בכורתה... לא תהא... שהשבו... אלא הכנסים
בשעת מיתה בעלה כשיש כותבה ואח"כ השבוי אינה טעלה אלא
כמה שהיו שוין ולא חלה... כמותו: ולא הבעת... שהיה מקבל עליו
לזון את בתה שהיה לה מלפני חתן משם שנים אינה מיונת לאחר מיתה
אלא לפי מה שהכסים שוין לא בשבח
ולא בלתי: ואלו הכסים: שטנול פי
שנים חלקו וחלק המה שייבטלה אחר
שיטענול [במתקן] אחיו לא בשבח ולא
בראיו: וטנול חין טענול כו' - מפרש
בגמ' אחר: נקטת ליה: [נב] כי הוא
רשעת זעו ולו משפט הכתובה משמע
דחידה קאי כלומר נכסיו משפט
הבערה ולא נכסיו אשור: ע' - לא
בשעת מיתה: בעל חוב: שהיה לחבירו
לזון, ומורכק בעל חוב הגוף והשבח,
והך אשך גמי בעלת חוב הא: מקולי
כתובה: זה אחד מקולי כתובה: בפר
קרייה רמנא: והיה הכבוד אשר תלך
ומוקימן ציבמות [דף כד] יצובם מיירי
וקאמר רמנא דמלוה: [דף כד] יצובם מיירי
יקום על שם אחיו: והייט לנחלה
כדאמר בכמות (סו): בכור קרי'
רמנא ודינו כמות דלא טעל בראיו
ובשבח בין מיתה אביהם לייבום:
וברי קם: משעה שגשה אשה אחיו
אשכח, בראיו [ד] אשכח וטנול

ולא האשה בכורתה... לא תהא... שהשבו... אלא הכנסים
בשעת מיתה בעלה כשיש כותבה ואח"כ השבוי אינה טעלה אלא
כמה שהיו שוין ולא חלה... כמותו: ולא הבעת... שהיה מקבל עליו
לזון את בתה שהיה לה מלפני חתן משם שנים אינה מיונת לאחר מיתה
אלא לפי מה שהכסים שוין לא בשבח
ולא בלתי: ואלו הכסים: שטנול פי
שנים חלקו וחלק המה שייבטלה אחר
שיטענול [במתקן] אחיו לא בשבח ולא
בראיו: וטנול חין טענול כו' - מפרש
בגמ' אחר: נקטת ליה: [נב] כי הוא
רשעת זעו ולו משפט הכתובה משמע
דחידה קאי כלומר נכסיו משפט
הבערה ולא נכסיו אשור: ע' - לא
בשעת מיתה: בעל חוב: שהיה לחבירו
לזון, ומורכק בעל חוב הגוף והשבח,
והך אשך גמי בעלת חוב הא: מקולי
כתובה: זה אחד מקולי כתובה: בפר
קרייה רמנא: והיה הכבוד אשר תלך
ומוקימן ציבמות [דף כד] יצובם מיירי
וקאמר רמנא דמלוה: [דף כד] יצובם מיירי
יקום על שם אחיו: והייט לנחלה
כדאמר בכמות (סו): בכור קרי'
רמנא ודינו כמות דלא טעל בראיו
ובשבח בין מיתה אביהם לייבום:
וברי קם: משעה שגשה אשה אחיו
אשכח, בראיו [ד] אשכח וטנול

ולא האשה בכורתה... לא תהא... שהשבו... אלא הכנסים
בשעת מיתה בעלה כשיש כותבה ואח"כ השבוי אינה טעלה אלא
כמה שהיו שוין ולא חלה... כמותו: ולא הבעת... שהיה מקבל עליו
לזון את בתה שהיה לה מלפני חתן משם שנים אינה מיונת לאחר מיתה
אלא לפי מה שהכסים שוין לא בשבח
ולא בלתי: ואלו הכסים: שטנול פי
שנים חלקו וחלק המה שייבטלה אחר
שיטענול [במתקן] אחיו לא בשבח ולא
בראיו: וטנול חין טענול כו' - מפרש
בגמ' אחר: נקטת ליה: [נב] כי הוא
רשעת זעו ולו משפט הכתובה משמע
דחידה קאי כלומר נכסיו משפט
הבערה ולא נכסיו אשור: ע' - לא
בשעת מיתה: בעל חוב: שהיה לחבירו
לזון, ומורכק בעל חוב הגוף והשבח,
והך אשך גמי בעלת חוב הא: מקולי
כתובה: זה אחד מקולי כתובה: בפר
קרייה רמנא: והיה הכבוד אשר תלך
ומוקימן ציבמות [דף כד] יצובם מיירי
וקאמר רמנא דמלוה: [דף כד] יצובם מיירי
יקום על שם אחיו: והייט לנחלה
כדאמר בכמות (סו): בכור קרי'
רמנא ודינו כמות דלא טעל בראיו
ובשבח בין מיתה אביהם לייבום:
וברי קם: משעה שגשה אשה אחיו
אשכח, בראיו [ד] אשכח וטנול

פי שנים חף בשבח : קרקע בין גבו ממות המלוה לא חשיבא רחוי לבי כותבה אלא מחזוק
היו כדפרשיה וכללו האי מהני' דהכתיב (שם דף פד) שזכרתי
ממנה דמלוה מחזוקת ט' לגבי כותבה גובה אשה כותבה מלמדה יתומים כזומה"ף חפ' גבו ממות מכה הקנה הגאונים דכיון דעשו מטלטלי
מקרקעי ה"ל מטלטלי שגבו יתומים בחוב אביהם משועבדים לבעל חובו דאביהם "מדר" נהן דמה"ט חשבני ליה לקרקע שגבו יתומים
(ו' חצוני) משועבדים מה"ט כאלו אביהם גבאן מחיים ולהכי ליכא למימר דלהי רחוי לענין כותבה כמו לשאר דברים מיהו קשה מ"מ
יו' חצוני) דכותבה משהי שקנה הגאונים שגבה אשה ממטלטלי דשמי "זרו טעון שגבה אשה" ממלוה הבעל כגביו יתומים מעות מלמ'
נהן י"ל גבוי עשו הגאונים מקרקעי ועוד שג"ה שאומר שקנה הגאונים דאורייתא אינם חרי חצוני כלל ואע"פ שאלמרינו כי אם
בלא יצ' מלוה דיתמי מכה הקנה הגאונים אין להוכיח כ"ל שהו מטלטלי שגבו יתומים כותבה לבע"ה ולכתובה אשה
מעט דר' נהן כמו קרקע כגבוי קרקע כיון דלמס' שיעבור קרקע לענין טריפה מלקוחות ספי משיעבור מטלטלי חף י"ל וכל
דאשה גובה ממלוה מהיא"ה דהכותבה כמו שפירשה וכן עמא דבר דאשה גובה נכסים ממלוה של בעלה י"ל : וכן אשה כותבתה א"ל הבעת
במזוניה: ח' ה' ה' ה' : הא דלא חשיב טו' בעליל דלמר רב פפא דב' טוחלין (ב"ב דף קנה) וס' ד"ה אמר) הלכתי אין הבעת טעל
בראיו כמזוניה משום דשכח טעל כדפרש רביט שמואל ההס דכיון דלאו יורש אלא הוא וזכה בנכסים מיד וברישתו טו' באל לשבח ונראה
דכיון שאינו יורש נקי אשוריו (ברבנן) משום דהוה כמלוה דמדי רחוי דבטר רחוי דגבי בעל דמיתי: ההס גבי בעל פלוגתא דרבי
ירבנן דגבי בעל ביש טוחלין (ב"ב דף קנה) י"ל דלרבי "לר' הלוקח מבע"ה משום דלא חשיב מלוה רחוי דכתיב וכל אשה ארבי
דבכור י"ל י"ל גבוי עשו הגאונים מקרקעי ועוד שג"ה שאומר שקנה הגאונים דאורייתא אינם חרי חצוני כלל ואע"פ שאלמרינו כי אם
בלא יצ' מלוה דיתמי מכה הקנה הגאונים אין להוכיח כ"ל שהו מטלטלי שגבו יתומים כותבה לבע"ה ולכתובה אשה
מעט דר' נהן כמו קרקע כגבוי קרקע כיון דלמס' שיעבור קרקע לענין טריפה מלקוחות ספי משיעבור מטלטלי חף י"ל וכל
דאשה גובה ממלוה מהיא"ה דהכותבה כמו שפירשה וכן עמא דבר דאשה גובה נכסים ממלוה של בעלה י"ל : וכן אשה כותבתה א"ל הבעת
במזוניה: ח' ה' ה' : הא דלא חשיב טו' בעליל דלמר רב פפא דב' טוחלין (ב"ב דף קנה) וס' ד"ה אמר) הלכתי אין הבעת טעל
בראיו כמזוניה משום דשכח טעל כדפרש רביט שמואל ההס דכיון דלאו יורש אלא הוא וזכה בנכסים מיד וברישתו טו' באל לשבח ונראה
דכיון שאינו יורש נקי אשוריו (ברבנן) משום דהוה כמלוה דמדי רחוי דבטר רחוי דגבי בעל דמיתי: ההס גבי בעל פלוגתא דרבי
ירבנן דגבי בעל ביש טוחלין (ב"ב דף קנה) י"ל דלרבי "לר' הלוקח מבע"ה משום דלא חשיב מלוה רחוי דכתיב וכל אשה ארבי

ולא האשה בכורתה... לא תהא... שהשבו... אלא הכנסים
בשעת מיתה בעלה כשיש כותבה ואח"כ השבוי אינה טעלה אלא
כמה שהיו שוין ולא חלה... כמותו: ולא הבעת... שהיה מקבל עליו
לזון את בתה שהיה לה מלפני חתן משם שנים אינה מיונת לאחר מיתה
אלא לפי מה שהכסים שוין לא בשבח
ולא בלתי: ואלו הכסים: שטנול פי
שנים חלקו וחלק המה שייבטלה אחר
שיטענול [במתקן] אחיו לא בשבח ולא
בראיו: וטנול חין טענול כו' - מפרש
בגמ' אחר: נקטת ליה: [נב] כי הוא
רשעת זעו ולו משפט הכתובה משמע
דחידה קאי כלומר נכסיו משפט
הבערה ולא נכסיו אשור: ע' - לא
בשעת מיתה: בעל חוב: שהיה לחבירו
לזון, ומורכק בעל חוב הגוף והשבח,
והך אשך גמי בעלת חוב הא: מקולי
כתובה: זה אחד מקולי כתובה: בפר
קרייה רמנא: והיה הכבוד אשר תלך
ומוקימן ציבמות [דף כד] יצובם מיירי
וקאמר רמנא דמלוה: [דף כד] יצובם מיירי
יקום על שם אחיו: והייט לנחלה
כדאמר בכמות (סו): בכור קרי'
רמנא ודינו כמות דלא טעל בראיו
ובשבח בין מיתה אביהם לייבום:
וברי קם: משעה שגשה אשה אחיו
אשכח, בראיו [ד] אשכח וטנול

ולא האשה בכורתה... לא תהא... שהשבו... אלא הכנסים
בשעת מיתה בעלה כשיש כותבה ואח"כ השבוי אינה טעלה אלא
כמה שהיו שוין ולא חלה... כמותו: ולא הבעת... שהיה מקבל עליו
לזון את בתה שהיה לה מלפני חתן משם שנים אינה מיונת לאחר מיתה
אלא לפי מה שהכסים שוין לא בשבח
ולא בלתי: ואלו הכסים: שטנול פי
שנים חלקו וחלק המה שייבטלה אחר
שיטענול [במתקן] אחיו לא בשבח ולא
בראיו: וטנול חין טענול כו' - מפרש
בגמ' אחר: נקטת ליה: [נב] כי הוא
רשעת זעו ולו משפט הכתובה משמע
דחידה קאי כלומר נכסיו משפט
הבערה ולא נכסיו אשור: ע' - לא
בשעת מיתה: בעל חוב: שהיה לחבירו
לזון, ומורכק בעל חוב הגוף והשבח,
והך אשך גמי בעלת חוב הא: מקולי
כתובה: זה אחד מקולי כתובה: בפר
קרייה רמנא: והיה הכבוד אשר תלך
ומוקימן ציבמות [דף כד] יצובם מיירי
וקאמר רמנא דמלוה: [דף כד] יצובם מיירי
יקום על שם אחיו: והייט לנחלה
כדאמר בכמות (סו): בכור קרי'
רמנא ודינו כמות דלא טעל בראיו
ובשבח בין מיתה אביהם לייבום:
וברי קם: משעה שגשה אשה אחיו
אשכח, בראיו [ד] אשכח וטנול

ולא האשה בכורתה... לא תהא... שהשבו... אלא הכנסים
בשעת מיתה בעלה כשיש כותבה ואח"כ השבוי אינה טעלה אלא
כמה שהיו שוין ולא חלה... כמותו: ולא הבעת... שהיה מקבל עליו
לזון את בתה שהיה לה מלפני חתן משם שנים אינה מיונת לאחר מיתה
אלא לפי מה שהכסים שוין לא בשבח
ולא בלתי: ואלו הכסים: שטנול פי
שנים חלקו וחלק המה שייבטלה אחר
שיטענול [במתקן] אחיו לא בשבח ולא
בראיו: וטנול חין טענול כו' - מפרש
בגמ' אחר: נקטת ליה: [נב] כי הוא
רשעת זעו ולו משפט הכתובה משמע
דחידה קאי כלומר נכסיו משפט
הבערה ולא נכסיו אשור: ע' - לא
בשעת מיתה: בעל חוב: שהיה לחבירו
לזון, ומורכק בעל חוב הגוף והשבח,
והך אשך גמי בעלת חוב הא: מקולי
כתובה: זה אחד מקולי כתובה: בפר
קרייה רמנא: והיה הכבוד אשר תלך
ומוקימן ציבמות [דף כד] יצובם מיירי
וקאמר רמנא דמלוה: [דף כד] יצובם מיירי
יקום על שם אחיו: והייט לנחלה
כדאמר בכמות (סו): בכור קרי'
רמנא ודינו כמות דלא טעל בראיו
ובשבח בין מיתה אביהם לייבום:
וברי קם: משעה שגשה אשה אחיו
אשכח, בראיו [ד] אשכח וטנול

עין משפט
גר מצוח

מסכת ז"ק

קד א מיי פסי מה"ל
חיות כל"ס טע"ב
אע"פ י"ק טע"ב

קד ב מיי טס טע"ע
ס"ס ק"ב טע"ב

קד ג מיי פ"ג טע"ב
מלות כלס"ט

יזח מה"ל ז"ק
ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק

ז"ק ז"ק